

hed inden for rigsfællesskabets rammer. Vi er fra regeringens side indstillet på at drøfte de ønsker, som måtte blive resultatet af kommissionens arbejde.

Øg tillad mig at gøre et par ekstra, grundlæggende betragtninger om Danmark i Europa: Mere end halvdelen af den danske befolkning har sagt nej til, at Danmark skal deltage i den fælles valuta. Regeringen har naturligvis sagt fra starten, at vi tager resultatet til efterretning.

Folkeafstemningen er slut, og det gælder nu om at få det bedste ud af situationen til gavn for vores land.

Resultatet af folkeafstemningen betyder, at afstemninger om ophævelse af de danske forbehold ikke er aktuelle.

Den meget høje stemmedeltagelse og den meget klare afgørelse understreger også, at resultatet var bredt funderet. Derfor kan ingen enkeltorganisation, intet nejparti tage patent på valgresultatet. Det var befolkningens afgørelse og befolkningens alene.

Folkeafstemningsresultatet var ikke danskerne nej til Europa. De danske vælgere har ikke vendt ryggen til Europa.

Regeringen vil varetage Danmarks interesser i EU-samarbejdet, og vi vil bidrage til at løfte en række fællesopgaver i Europa. Lad mig nævne de vigtigste:

Bedre samarbejde om beskæftigelse og økonomisk vækst og stabilitet. Bedre samarbejde for at modvirke unfair skattekonkurrence, så vi også i fremtiden kan sikre finansieringen af vores velfærdssamfund. Stærkere miljøindsats. Bedre forbrugerbeskyttelse og større fødevarer-sikkerhed. Bekæmpelse af international kriminalitet og illegal indvandring.

Regeringens vision for det europæiske samarbejde er enkel: Europa er et sted, hvor selvstændige nationer samarbejder med hinanden økonomisk og politisk. Det gør vi - vi samarbejder i Europa mellem selvstændige nationer for at løse de problemer, som hver enkelt af os ikke kan løse alene. Fælles problemer, fælles løsninger, samarbejde.

Derfor vil regeringen også i dag opfordre til, at vi i den videre debat her i Folketinget og i befolkningen ikke lader os opdele eller splitte af påstande om, at der er dem, der forsvare Danmarks suverænitet, og så er der dem, der sælger ud deraf.

Jeg vil gerne understrege, at ingen, hverken de, der stemte ja, eller de, der stemte nej den 28. september, ønsker en europæisk superstat.

Lad os i stedet hjælpe hinanden med tydeligere at fortælle om, hvad Den Europæiske Union egentlig er, hvad den kan føre til, og hvad Danmarks rolle skal være i fremtiden.

Regeringen vil fortsætte arbejdet for større åbenhed og gennemsigtighed i EU-arbejdet, også ved at inddrage så mange som overhovedet muligt i den fremtidige politik.

Vi vil fremme samarbejdet om fornuftige fælles mål for beskæftigelsen, men gennem nationale midler - som vi også besluttede at gå videre med i Lissabon tidligere på året.

Selv om folkeafstemningen alene handlede om Danmarks deltagelse i den fælles mønt, tror jeg, at vi alle har mødt det synspunkt, at EU-samarbejdet er en glidebane, at vi selv bestemmer mindre og mindre. Jeg vil gerne understrege, at det ikke er vor oplevelse af samarbejdet, men bekymringen er udbredt, og den skal derfor tages alvorligt.

Tanken om at opstille en klarere afgrænsning af, hvad EU kan, og hvad EU ikke kan, er ikke ny. Den var senest til drøftelse under Amsterdamforhandlingerne i 1998. Det er en sympatisk tanke, som også andre lande arbejder med. Vi vil derfor efter alt at dømme under alle omstændigheder på et tidspunkt blive indbudt til drøftelser herom mellem EU på den ene side og medlemslandene på den anden, drøftelser om, hvordan en sådan arbejdsfordeling kan se ud. Det vil derfor være en god idé at forberede sig til denne drøftelse.

Jeg vil gerne understrege i dag, at det ikke bliver en nem opgave, og det er langtfra sikkert, at det i fremtiden er det rigtige svar på løsningen af de udfordringer, vi ikke kan klare alene. Nærhedsprincippet har mange løsningsmuligheder, men denne opgave kan ikke løses i den igangværende regeringskonference. Der hører den ikke hjemme. Vi kan ikke blande tingene sammen. Vi må ikke risikere at forsinke udvidelsen, men vi kan godt allerede nu overveje, hvordan vi sætter en proces i gang. Det er et spørgsmål, jeg gerne vil drøfte med partierne, ikke alene dette, men også de øvrige spørgsmål på europaaområdet, jeg har været inde på.

Selve regeringskonferencen går nu ind i sin afgørende fase. For regeringen er det afgørende, at forhandlingerne afsluttes i Nice i december, så EU's egne forberedelser til udvidelsen kan afsluttes hurtigst muligt. Det er vores mål, at vi skal være parat til at optage de nye medlemslande efter det danske formandskab i efteråret 2002.